

[Arbejdsministeren]

Disse tre bekendtgørelser er af overordentlig stor betydning i reguleringen af de væsentligste arbejdsmiljøproblemer, og de tilstræber, at arbejdsmiljøindsatsen foregår på lige konkurrencevilkår på virksomhederne.

Den sidste af de fire hovedbekendtgørelser, bekendtgørelsen om arbejdsstedets indretning, er udsendt på grund af de økonomiske konsekvenser. En bekendtgørelse om støjgrænse på 90 dB vil træde i kraft i 1984.

Denne parallelle udvikling på det organisatoriske, administrative og lovgivningsmæssige område har efter min opfattelse givet arbejdsmiljøapparatet som helhed en kapacitet, der sætter det i stand til at klare hovedparten af de problemer, der er på virksomhederne. Centralt fastlagte regler, som i øvrigt ofte er usmidige i forhold til virksomhedernes økonomi, kan derfor begrænses til det mest påkrævede.

I konsekvens heraf har jeg taget konkrete initiativer til at imødekomme den berettigede kritik, som en række af tingets medlemmer fremsatte under arbejdsmiljødebatten i marts 1982. Jeg har ophævet eller vil ændre bureaukratiske regler, som er dyre og besværlige. F.eks. kan jeg nævne § 9-sikkerhedskurserne. Regeringen vil afskaffe kurserne for administrations- og biblioteksområdet og den almindelige undervisning. For butiksområdet og for almindelige dag- og døgninstitutioner sker der en afkortning fra 32 til 16 timer. Desuden overvejer vi en ændring af hviletidsbestemmelserne.

Under debatten sidste år blev der rejst kritik af mange uoverskuelige regler. Regeringen gennemfører en meget kraftig regelsanering, der gør det lettere for brugerne at få overblik over, hvad det er for nogle krav, der stilles. Konsekvensen er så til gengæld, at der ikke længere skal laves regler for hvad som helst. Det vil være et urimeligt og et meningsløst krav, der står i modsætning til ønsket om at få få og enkle regler. Der vil således være områder, hvor arbejdstilsynet må vejlede om en god praksis uden basis i detalregler, og hvor virksomheden selv må medvirke aktivt til at fastlægge en fornuftig praksis.

Samtidig med lempelserne og forenklingerne iværksættes dog enkelte nye regler på højt prioriterede områder. De viser regeringens positive indstilling til at løse de virkelig påtrængende arbejdsmiljøproblemer. Som et

eksempel skal jeg nævne, at kloakbekendtgørelsen, som kloakarbejderne jo har måttet vente på i næsten ti år, nu planlægges at blive udsendt her i løbet af de kommende måneder med ikrafttræden til 1. januar 1984.

Regeringen er opmærksom på, at den teknologiske udvikling i høj grad påvirker arbejdsmiljøet både i positiv og i negativ retning, og jeg vil her som mange af ordførerne omtale de kemiske stoffer og materialer, som i stigende grad benyttes. Mange af disse har betydelige sundhedsmæssige risici. Også de psykiske arbejdsmiljøpåvirkninger vil formentlig stige i et vist omfang i de kommende år som følge af monotont og stressende arbejde. De fleste af disse problemer vil arbejdsmiljøapparatet af egen drift kunne løse, men de kemiske stoffer skaber imidlertid så store problemer og medfører så store udgifter i sundhedssektoren som følge af bl.a. hjerne-skader, at nye regler på dette område kan ventes udarbejdet i et snævert samarbejde med arbejdsmarkedets parter, og det er mit håb, at arbejdsmarkedets parter vil medvirke positivt til en sådan drøftelse.

Hvis jeg med ét ord skal prøve at karakterisere den udvikling, der er sket, og som vil ske, siden regeringen er trådt til, hedder det omprioritering. Jeg mener, at den økonomiske konsekvensberegning er et uundværligt redskab i denne indsats for at få det størst mulige arbejdsmiljømæssige udbytte af de begrænsede ressourcer, og derfor har jeg også af hensyn til den langsigtede prioritering bedt direktøren for arbejdstilsynet om at få forelagt foreløbige skøn over de økonomiske konsekvenser af påtænkte regeludkast, således at vi sikrer, at vi koncentrerer regelarbejdet om de vigtigste områder.

Sammenfattende vil jeg dog sige, at vi i dag, efter at arbejdsmiljøloven er vedtaget for otte år siden, har et apparat, der er i stand til at løse de problemer, vi har, også de fremtidige. Vi er nået et godt stykke ad vejen, men det er klart, at der er problemer endnu. Der er dels problemer, fordi det vel med arbejdsmiljøet er som med en elastik, at den er endeløs til en vis grænse, dels fordi, som bl.a. fru Lilli Gyldenkilde og fru Lone Dybkjær var inde på, der opstår flere og flere nye stoffer. Vi kan vedtage en lov, men vi kan ikke vide noget om, hvilke problemer stoffer giver om fem eller ti år. Ved bekendtgørelsen om stoffer og materialer fik jeg at